

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

červen 2019

Komunitní městečko

„Pane faláži, honem, blečí u houpaček!“ Malý Petříček mě vytrhnul z rozhovoru, už nevím s kým, při Farním dnu na Rané, abych vyřešil dětský spor. Drobné zranění jednoho z dětí, ale jinak velké horko a děti se začínaly nudit. Můj pohled padl na hromadu dřeva, kterou jsem den před tím poskládal. „Pojďte, něco postavíme!“ zavelel jsem. Nejdřív pár aktérů incidentu, postupně skoro všechny děti, kluci a holky, začaly rozebírat srovnané dřevo a stavět domy, silnice, rozhlednu, hasičárny, kostel, ateliér, továrnu atd. Vedle fary, ve stínu, vzniklo za odpoledne celé dřevěné městečko! My dospělí jsme otevírali Komunitní centrum P. F. X. Mimry za 3,5 milionu, děti postavily společně celé městečko za odpoledne a zadarmo. Krásně si to užily! Ještě tam pár dní stálo, bylo mi ho líto zbourat. To je přesně ono, komunitní práce, dát se zase dohromady a spolu vytvářet krásné věci pro radost i užitek, muži i ženy, dospělí i děti, věřící i nevěřící, mladí i staří, prostě všichni – všichni jsou zváni! Komunitní centrum, které jsme díky Bohu a mnoha dobrým lidem z farnosti i mimo postavili, je pro všechny. Trochu ho ještě vybavíme, v létě tam budou děti na farním táboře, a potom už se bude připravovat různorodý program, aby se každý mohl zapojit a bavilo ho stavět spolu něco nového a krásného!

P. Ondřej Matula

OTEVŘENÍ KOMUNITNÍHO CENTRA P. F. X. MIMRY V RANÉ

Mohlo by se zdát, že 9. 6. 2019 bude obyčejnou nedělí, nijak odlišnou od nedělí, které jsme už prožili nebo plánujeme, že ještě prožijeme. Neděle 9. 6. 2019 se do naší paměti zapisuje jako den, kdy bylo otevřeno Komunitní centrum P. Františka Xavera Mimry v Rané. Přestřižením pásky se otevřely dveře nového domu, který se má stát místem setkávání lidí různých zájmů, profesí i věku. Stará stodola se změnila v krásný prostor k životu. Hlavní sál vyzdobil svými obrazy Vojtěch Jehlička, ukázal tím, jakým uměleckým duchem může být člověk obdařen. V budoucnu tyto zdi jistě zaplní mnoho dalších nadaných umělců.

Díky dobrému jídlu a pití bylo nasyceno tělo. Vedle toho byl nasycen i duch a to nejen výstavou obrazů, ale také kulturním zážitkem v podobě koncertu hudebního tělesa ze Skutče. Nebyl to nikdo jiný než pěvecký sbor Rubeš, kterému se podařilo doladit sváteční náladu

a navodit atmosféru příjemného setkání s lidmi, které dobře znám, ale i s lidmi, které rád poznám.

Všem, kteří se jakkoli na tomto dni a na realizaci celé stavby podíleli, patří velký dík. Komunitnímu centru přeji, ať slouží dobré věci a má mnoho spokojených návštěvníků a uživatelů. Ať je místem, kde lidé zažijí radost nejen ze setkání, ale i z poznání nových věcí.

Marie Adámková

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

První červnovou neděli proběhlo na Raně v kostele sv. Jakuba první svaté přijímání. Děti zahájily mši svatou příchodem v průvodu ministrantů s otcem Ondřejem. Kostel byl slavnostně vyzdobený, za což patří poděkování všem, kdo se na výzdobě a úklidu podíleli. Celou mši provázela slavnostní atmosféra.

Po mši následovalo malé pohoštění na faře. Ráda bych ještě poděkovala otci Ondřejovi za vedení celé přípravy, která této slavnostní události předcházela. Byla vedena srozumitelnou a zábavnou formou nejen pro děti, ale i pro rodiče.

Jana Ondráčková

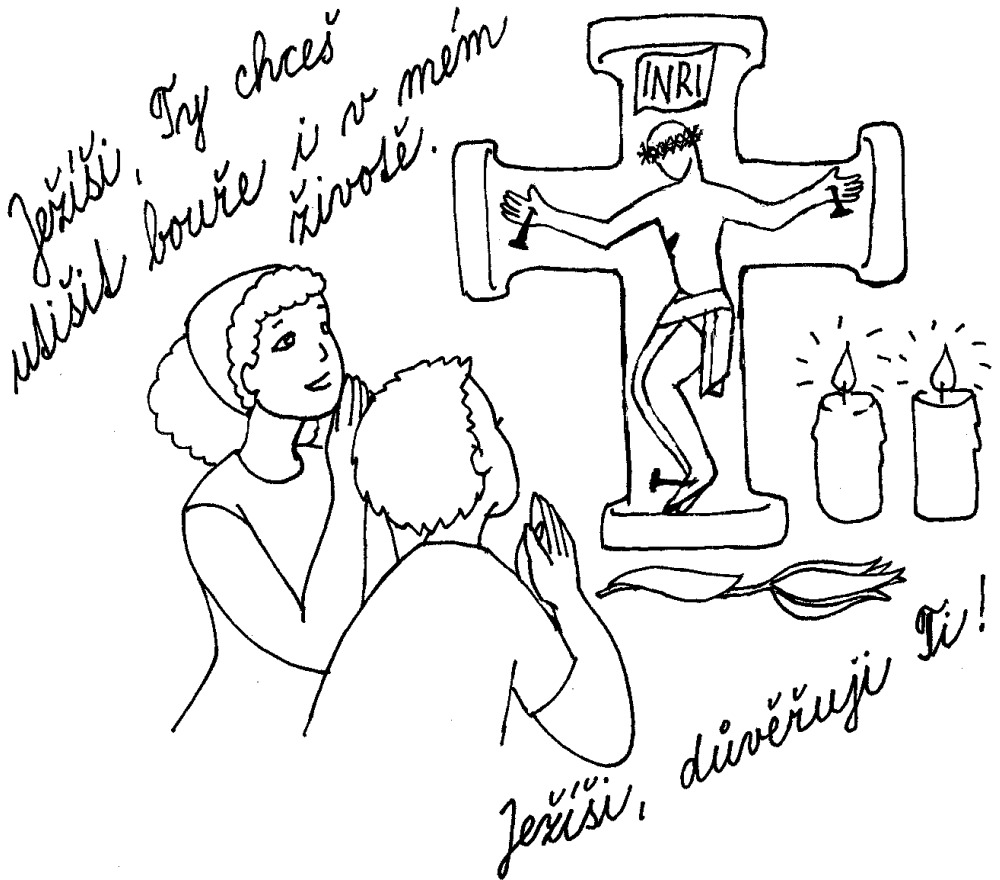
DĚTSKÉ OKÉNKO

V jednom z příběhů z evangelia se Pán Ježíš se svými učedníky vydal na cestu lodí. Jely jste už děti někdy na lodi nebo třeba na člunu? A jaké to bylo? Líbilo se vám to, nebo jste se trochu bály? My se vydáváme někam lodičkou většinou jen když je hezky. Co se ale stalo v úryvku učedníkům? Pluli na lodi a přišla na ně bouřka. Oni se báli a Pán Ježíš spal. Učedníci Pána Ježíše vzbudili a prosili ho o pomoc, aby bouři uklidnil.

Stává se vám taky někdy, že se bojíte a nevíte si rady? V tuto chvíli můžeme prosit Pána Ježíše o pomoc. A dnes si můžete vybarvit obrázek, který vám připomene, že na Pána Ježíše se můžeme vždy spolehnout.

Eva Bártová

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Letošní postní duchovní obnova se konala s otcem Martinem Sekaninou ze Bzence, což je farnost asi 60 km východně od Brna a tematicky byla zaměřena na hřích a na prožití svátosti smíření. Podle slov otce Martina je svátost smíření ozdravující svátostí, máme nacházet odvahu dát Pánu Bohu čas a začít na sobě pracovat, protože častokrát přijímáme Krista, ale vůbec se neměníme. Otec Martin vybízel k důkladné přípravě na svátost smíření. Často se modlíme za děti, za své blízké, ale někdy se také duchovně musíme věnovat sami sobě – zažít soukromí s Ježíšem, být jenom s ním a pak můžeme být Ježíšem proměnění a uzdraveni.

K zamyšlení nad hříchem nám pomohl úryvek z Bible o Adamovi a Evě, kde jablko je symbolem rozhodnutí, rozhodnutí se pro stav bez Boha a trvalý stav bez Boha je peklo. Další úryvek o Ábelovi a Kainovi nám ukazuje, jak hřích ničí vztah k Bohu, ale i mezi lidmi. Proto nechme působit Boha ve svém srdci a neuskutečňujme své představy. Bůh ví nejlíp, co potřebujeme. Proto se ptejte: Dělán, co mám dělat? Jsem tam, kde mám být?

Častokrát si také zahráváme s hříchem. V tomto případě otec Martin doporučuje radikálně jednat s pokušením. Stejně jako se oheň nikdy nenasytí a pokračuje dál, tak je to i s hříchem. Musíme radikálně odstranit pokušení ze svého života, jak je uvedeno v biblickém textu – uříznout ruku, nohu...

K tomu, abychom setrvali s Bohem, by nám měla být posilou mše svatá každou neděli, každodenní modlitba a pravidelná svátost smíření. Jak píše evangelista Matouš, máme odpouštět až 77krát a nemít v sobě nenávisť. Proto se modleme: Otče náš, jenž jsi na nebesích... odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme... A Bůh nám odpustí, ale musíme hluboce zpy-

tovat své svědomí a své hříchy poznat.

To byla inspirující a povzbuzující slova otce Martina Sekaniny, která nám pomohla uvědomit si, jak se přiblížit nebeskému království. Děkuje se za ně.

Eva Bártová

MÁJOVÉ V PODSKÁLE

Nejkrásnější měsíc v roce, květen, který je zasvěcený Panně Marii, je již za námi a s ním i májové pobožnosti. Oblibu slavení májových si získal kostel v Podskále. Každé pondělí v květnu je obklopen spoustou aut, která přivázejí věřící z blízkého i širokého okolí. Kostel bývá naplněn a kdo si nespíší, musí si donést vlastní sedátko. Také kněží bývá několik a mši doprovází kromě varhan i rytmické skupiny mladých.

V letošním roce sloužil první pondělí P. Petr Vtípil a promluvu zaměřil na Pannu Marii, Prostřednici všech milostí. P. Pavel Jäger přijel ze Světlé nad Sázavou a sloužil mši sv. v den výročí prvního zjevení Panny Marie ve Fatimě. V kázání se vracel k textům Písma, čtení z knihy Izajáš o předpovědi narození Krista a evangelia podle Lukáše: „Kdo je blahoslavený“. Ježíš řekl: „Blaze těm, kteří slyší Boží slovo a zachovávají ho.“ Na závěr nám připomněl, abychom nebyli tleskači, kteří si žádají zázraky, kterým zatleskají a žijí dál po svém, ale abychom se snažili porozumět Písmu, podle něj žili a přinášeli ho ostatním.

Dne 20. května očekával naplněný kostel Mons. Jana Paseku. Spolu s ním sloužilo mši sv. 8 kněží. V promluvě vzpomněl na světové setkání mládeže v Panamě v lednu letošního roku, jehož motto vybral papež František z Lukášova evangelia o Zvěstování Páně: „Jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova.“ Tato slova máme my všichni, podle vzoru Panny Marie, uvádět do svého života. Dále je důležitá radost, jejíž počátek byl dán, když Maria řekla své ano a vrcholem bylo Ježíšovo vzkříšení. Tuto radost můžeme čerpat i při májových (např. v Podskále) a uchovávat ji ve svém srdci po celý život.

Máj utekl jako voda, poslední májovou v Podskále jsme prožili s P. Jaroslavem Kolboubou. V kázání nám ukázal Pannu Marii, která nás vede ke Kristu a je naším vzorem života podle Boží vůle. Také je naší matkou, k níž se můžeme utíkat s našimi bolestmi i radostmi.

Nakonec pan varhaník zahrál píseň S Bohem má radosti, při které ukápla nejedna slza a dá-li Bůh, za rok na shledanou.

Manželé Dvořákoví

FARNÍ POUŤ NA CHLUMEK

Probudili jsme se do krásného, slunečného, rozkvetlého, voňavého prvního májového dne roku. Dá se říci, že je již tradicí všech našich farností květnová pouť k Panně Marii na Chlumeck. Náš otec Jan nás všechny poutníky přivítal, ať přišli pěšky, nebo na kole, autem, autobusem, či výtahem. Společně jsme vycházeli od Paletínské kaple v doprovodu růžencové modlitby. Cílem byl kostel Chlumeck a v něm dnes zasvětit naše rodiny a blízké do ochrany naší milované maminky Marie. Ve 14 hodin se chrám naplněný poutníky rozezněl mariánskými zpěvy i od těch nejmenších. Poslání apoštolů do veřejného života, toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho. V evangeliu jsme mohli rozjímat o tajemném rozhovoru Nikodéma s Ježíšem. Světlo přišlo na svět, kdo věří, žije ve světle. Také jsme mohli přemýšlet o mlčení. Maria přijímá Boží nabídku Bohorodičky bez protestů, mlčky, s důvěrou. I my bychom se měli snažit přijímat situace v našich životech, neukvapit se, ale nějaký čas přemýšlet, naslouchat a dozrát. Nebojte se, radujte se, Kristus slavný z hrobu vstal, naše naděje, náš cíl. S mariánskou pobožností a zasvěcením Panně Marii jsme se posílení rozjeli do svých domovů.

L. Drahošová

NOC KOSTELŮ 2019 VE SKUTČI

Letošní Noc kostelů se v našich chrámech uskutečnila v pátek 24. 5. 2019. Ve skutečské farnosti byly přístupné oba kostely – děkanský Nanebevzetí Panny Marie a filiální Božího Těla. (Na Předhradí byl otevřen kostel Panny Marie Sedmibolestné, v Janovičkách kostel Zvěstování Panně Marii, v Hlubočicích kaple Panny Marie Lurdské a v Rané kostel sv. Jakuba.)

V kostele Nanebevzetí Panny Marie probíhal program od 18 do 22 hodin. Byla zde možnost prohlédnout si kostel, varhany, některé liturgické předměty, ochutnat mešní víno a odřezky z výroby hostií, napsat prosbu či poděkování do tzv. džbánů proseb, vzít si z košíku ozdobený perníček, z jiného košíku biblický citát s povzbuzením, případně si vybrat z letáků a brožurek s informacemi o Bohu a křesťanství, vystoupat na věž a porozhlédnout se po okolí, prohlédnout si zde věžní hodiny a vystavené fotografie.

Kostel Božího Těla byl otevřen od 17,30 do 21 hodin. Zde byla možnost prohlédnout si interiér, také si vzít biblický citát nebo nějaké informační materiály a přes vedlejší budovu Špitálku se podívat k věžním hodinám kostela.

V kostele Božího Těla se konalo též zahájení pátrací hry pro děti školního věku „Ne-známy přítel“, kterou organizovali skauti. Hra probíhala i po městě a v kostele Nanebevzetí Panny Marie, kde poté bylo zakončení hry a vyhlášení výsledků.

V kostele Nanebevzetí Panny Marie se letos také uskutečnila soutěžní výstava dětských výtvarných prací na téma „Inspirace světcem“. Návštěvníci mohli vybírat a hlasovat

pro nejhezčí obrázek z jednotlivých věkových kategorií, a to bylo docela těžké, protože snad každý obrázek byl něčím jedinečný.

Dále zde vystoupil smíšený pěvecký sbor Salvátor z Chrudimi, který přednesl několik převážně duchovních písní doprovázených slovem. Koncert navštívil i pan starosta, který v krátkém proslovu pozdravil všechny přítom-

né. Večerem nás také provedlo čtení z Parabile s hudbou. (Parabile je nedávno vydaná kniha parafrázovaných biblických příběhů do současných českých reálií.) Noc kostelů uzavřela modlitba za účastníky a požehnání.

Návštěvníci skutečských kostelů měli možnost vyplnit malou anketu ohledně Noci kostelů (Nk): 1. odkud se o akci dozvěděli; 2. co je přímělo k návštěvě, co jim přijde zajímavé na Nk; 3. zda byli nebo se chystají do dalšího kostela zapojeného v Nk; 4. jestli jsou zde poprvé a co je nejvíc zaujalo; 5. tipy a náměty pro příští ročník Nk. Někteří této příležitosti využili a několik odpovědí se sešlo.

Zde je výběr nejčastějších (nejzajímavějších) odpovědí: č. 1 – z ohlášek v kostele, od dětí, z médií; č. 2 – zájem o historii, atmosféru kostela, vidět běžně nepřístupné prostory, „náhodně jsem jel kolem“; 3 – horní kostel, dolní kostel, Předhradí, Janovičky, Raná, Luže; 4 – převažují pravidelní návštěvníci, „jsem tu každou neděli“; zaujala hudba, varhany, celkové interiéry, věž, výstava dětských obrázků; 5 – nevyplněno, případně nevím, větší propagace, spokojenost s programem.

Na závěr se sluší poděkovat: Pánu Bohu, za krásné počasí, vám všem účastníkům i organizátorům, panu faráři, i za fotodokumentaci (navštivte farní webové stránky), prostě všem, kteří jste se jakkoli zapojili. Takže velké DÍKY!

Jitka Burešová

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Jaký kostel Vás zaujal na dovolené nebo na výletě?

Máte nějaký zážitek z kostela?

- V Chorvatsku
- Zelená hora
- Z Orlických hor - kostel Nanebevzetí Panny Marie, zaujala mě prosklená střecha
- Velmi se mi líbí hřbitovy v Chorvatsku
- V Maďarsku - sv. Antonína v Egeru
- Klášter trapistů v Římě - kostelíček v Zátibeří, kde přespával František z Assisi, Sázavský klášter
- Sv. Barbory - Kutná Hora
- Kostel v Janovičkách při pěší pouti rodin
- U polských hranic mě zaujal kostel s prosklenou střechou – Neratov – zvláštní atmosféra, tři ženy zpívaly jen pro nás, zaměření jsou především na děti
- Líbila se mi katedrála v Hradci Králové, protože je obrovská
- Horní kostel ve Skutči u hodin, protože jsem byl hodně vysoko - při Noci kostelů

A. Kozderková

ROZHOVOR S BOHOSLOVCI Z PRAHY

Prosím o stručné představení – jméno, odkud jsi, v jakém jsi ročníku...

František Zloch: Jmenuji se František Zloch. V srpnu mi bude 23 let. Pocházím ze Sádku u Poličky. Vystudoval jsem Uměleckoprůmyslovou školu hudebních nástrojů a nábytku v Hradci Králové. Po roce v Teologickém konviktu v Olomouci jsem nyní v 1. ročníku Arcibiskupského semináře v Praze.

Pavel Jelínek: Pavel Jelínek, bydliště Sirákov, farnost Nížkov, ročník 3.

Jan Pecháček: Pocházím z Horních Libchav, z farnosti Dolní Libchavy, dá se tedy říci, že jsem z Horní Dolní... Narodil jsem se do tradiční katolické rodiny, i když do nekatolického prostředí naší vesnice. Mám dvě starší sestry, dvě mladší a spoustu bratrů, které jsem však získal až vstupem do Teologického konviktu před dvěma lety. Je mi dvaadvacet let, do konviktu jsem vstoupil po roční pracovní pauze po gymnáziu. Nyní jsem v prvním ročníku v Praze.

Máš nějaké zájmy, koníčky....

František Zloch: Mezi moje zájmy patří historie, malování a heraldika.

Pavel Jelínek: Před seminářem jsem se věnoval včelaření a chovu králíků, v současnosti mi zbývá už jen práce v lese, které se rád věnuji. Když je více času, tak si rád přečtu pěknou knihu (např. historický román).

Jan Pecháček: V dětství jsem vyrůstal ve skautu, v oddíle v Ústí nad Orlicí. Moji rodiče se mě vždy snažili vést ke sportu, ale když jsem už maminku ve třinácti letech přerostl, dal jsem se na hudbu a začal se učit na violoncello. Před vstupem do konviktu jsem prožíval krásná středoškolská léta v hudebnickém světě a trochu jsem také uvažoval o tom, že bych se hudbou živil.

Kdo, nebo co tě ovlivnilo v tvém rozhodnutí připravovat se ke kněžství...

František Zloch: Od druhé třídy, ač ze začátku trochu nerad, jsem ministroval, v čemž jsem se potom našel a bavilo mě to. Myslím, že velký význam pro moje povolání mělo i to, že jsem během svých studií v Hradci navštěvoval mše v katedrále Svatého Ducha, kde jsem také ministroval a kde jsem přijal svátost biřmování.

Pavel Jelínek: Díky rozhovorům s provinciálem minoritů jsem začal chápat, že kněžství není výsadou elitních jedinců, ale darem a výzvou pro slabé...

Jan Pecháček: Od mého obrácení ve čtrnácti letech, kdy jsem, díky modlitbě charismaticky laděného společenství Institutu Neposkvrněného Srdce Panny Marie, sám zakusil krásu setkání s Bohem v modlitbě, poznal cestu života ve vztahu s Bohem a krásu života v čistotě, se ve mně začalo probouzet povolání, které sice mělo zprvu jen matné kontury, ale které jsem mohl díky dobrému vedení několika kněží postupně sám v sobě odkrývat. Pomohly mi v tom především duchovní obnovy pro mladé muže (tzv. Tammímy) v semináři v Praze, duchovní doprovázení otce Miloše Kolovratníka, spirituál trapistů otec Prokop v Novém Dvoře, kam jsem jezdil na malé duchovní dovolené, ale především to byl celý rok po maturitě - rok modlitby a obyčejné práce v továrně v Kerharticích. Pomohlo mi mnoha rad mnoha kněží i laiků, které jsem hledal a dál hledám, několik výroků Písma, které přišly v pravý čas, četba duchovní

literatury, ale hlavně eucharistický život a svátost smíření. Kdybych však měl jednoduše shrnout, co mi umožnilo přijmout duchovní povolání, tak je to obrácení srdce, tento nejpodstatnější Pánův dar. To mě uschopnilo uchopit Jeho pozvání ke spolupráci na spáse světa ve službě.

Tvůj oblíbený světec nebo postava církve, který tě inspiruje...

František Zloch: Moji oblíbení světci jsou v první řadě moji patroni: křesťní: sv. František z Assisi, který mě inspiruje svým způsobem života. Dále birmovací: bl. císař Karel Rakouský, který mně je blízký coby poslední český král a velký bojovník za ukončení velké války za každou cenu, potom bl. Jan z Fiesole, známý spíše jako Fra Angelico, dominikán a jeden z hlavních představitelů malířství rané italské renesance. A ještě jednoho dominikána mám za birmovacího patrona, a to sv. Martina de Porres. S tímto posledním souvisí obliba světců, kteří z lidských hledisek moc neznamenaají. Obyčejní lidé plní své povinnosti. Na závěr uvedu ještě jednoho: sv. Konrád z Parzhamu, což byl kapucín, který celý život plnil službu vrátného v klášteře.

Pavel Jelínek: Kromě Panny Marie ještě asi sv. František z Assisi.

Jan Pecháček: Ze světců mě inspiruje sv. Jan Křtitel, můj patron, poté sv. Tomáš Akvinský a archanděl Rafael z knihy Tobiaš, ty jsem si také zvolil za patrony. Dále do mého života nějakým způsobem vstoupil sv. Jan Maria Vianney, sv. Josef Kopertinský a spousta dalších.

Mimo tyto všechny svaté muže a nad ně si však stavím Mou Paní, Neposkrvněnou Matku Boží Marii. Jí jsem zasvětil svůj život (také po vzoru sv. Maxmiliána a Ludvíka z Montfortu) a díky Ni jsem mohl přijmout povolání k zasvěcenému životu. Kdybych se oženil, chyběla by mi asi právě výlučnost života s touto Ženou.

Máš ve studiu nějakou oblíbenou disciplínu, předmět?

František Zloch: Odpověď na otázku, jaký je můj oblíbený předmět není jednoduchá. Myslím, že se v tomto stále hledám. V poslední době jsem ale našel jisté zalíbení ve středověké filosofii, přestože ne všemu rozumím. Určitě mě baví církevní dějiny, i když ne všechno mě zajímá a látky je neúměrné množství.

Pavel Jelínek: Nejsem ten typ člověka, který by rád chodil do školy, ale když už to musí být, tak mě hodně oslovují přednášky prof. Pospíšila (dogmatika) nebo biblistika v podání doc. Hřebíka. Velmi zajímavý byl úvod do islámu.

Jan Pecháček: Ve studiu jsme ještě nedošli dost daleko na to, abych věděl, jakou teologickou disciplínou se budu nejvíce zabírat. Ale nejráději mám filosofii a teologii duchovního života.

Co je tvou radostí v semináři a co zase starostí?

František Zloch: Většinou jsou vidět jen ty starosti, kdy člověk musí poskládat všechny povinnosti které má. Na druhou stranu je vidět, že když to všechno člověk dělá s Hospodinem, jeho pomoc a působení. Mám radost i ze vztahů, přestože to často není jednoduché v tomto ponorkovém prostředí.

Pavel Jelínek: Velkou radost mi dělá, když vidím, jak držíme při sobě jako "tým bohoslovců", o většinu starostí se postarají studijní a seminární povinnosti.

Jan Pecháček: Co se seminárního života týče, v radosti z formace mě, navzdory všem náladám, různým nesnázím, třeba ve studiu, osobních nebo ve vztazích ve společenství, drží jistota smyslu povolání a jistota, že si mě Pán stále může proměňovat navzdory mé slabosti. Tento nutný smysl vidím pouze tehdy, pokud se snažím žít poctivý život modlitby. Když polevuji a obracím zrak jinam než k Pánu, začnu zanedlouho cítit omrzelost a přemýšlím o životních alternativách, anebo se mi začne stýskat po tom, co jsem odchodem do semináře ztratil.

Na co se těšíš ve své budoucí kněžské službě?

František Zloch: Na přijímacích pohovorech jsem na tuto otázku odpovídal, že se těším na sloužení mše svaté, což je vlastně pravda stále. Nechám se ale překvapit, co mi tato služba přinese.

Pavel Jelínek: Moc bych si přál, kdyby lidé mohli na mém životě vidět odraz toho, jakou naději vkládá Bůh do jednotlivého člověka.

Jan Pecháček: Nevím, co mě v kněžské službě čeká, kam mě Pán pošle, kde mě bude otec biskup potřebovat. Sám ani nejlépe nevím, v čem jsou moje nejhodnotnější hříbny a kde mě církev nejlépe využije. V tom chci dát prostor Boží prozřetelnosti. Ovšem tak obecně se těším na sloužení mše, na každodenní obětování. Monsignore Socha mi jednou řekl jednu prostou věc, která se mi vryla do srdce: "Knězem se staneš, abys sloužil mši svatou." Je to jednoduchý prostý fakt, ale vyjadřuje hlubokou podstatu. Možná se bojím, že časem, až vyprchá prvotní nadšení, mě potká omrzelost ze sloužení mše a že liturgii vždy nepovedu tak krásně, jak bych měl, ale věřím, že milost Boží i zde může zapůsobit. Těším se také na lidi, lidi, kteří hledají Boha a spásu své duše, těším se na pastorační a hlavně evangelizační, v níž je důležitý kus kněžské identity.

Co bys poradil mladým lidem, kteří se rozhodují o svém budoucím povolání...

František Zloch: Mladým lidem bych hlavně poradil, aby si v tomto rozhodování uchovali svobodu. Aby se nebáli výzev a nebáli se přijmout zodpovědnost a nebáli se obtíž, protože ty jsou všude. Ale podle mě je hlavní ta svoboda.

Pavel Jelínek: Ať se hlavně nebojí. Když upřímně a s dobrou vůlí udělají všechno tak, jak budou moci a zbytek svěří Pánu, tak to nemůže dopadnout špatně.

Jan Pecháček: Mladým, kteří hledají své životní místo, svůj celoživotní slib, bych chtěl poradit, aby se nikdy, jak řekl papež František v Krakově, nikdy nesmířili s kulturou provizoria a nebáli se celým srdcem vrhnout do celoživotního slibu. Naši generaci ochromuje strach ze závazků. Nenechme si však vzít přesvědčení, že je to naopak naprosto normální součást života. S tímto přesvědčením z nás opadne přehnané napětí a obavy ze závazků a zodpovědnosti, které vycházejí z atmosféry sobectví naší individualistické společnosti. Nebojme se být radikálně šťastní a hledejme opravdové štěstí, které nám chce Bůh dát: sám sebe. Nespokojme se s padělky štěstí, které nám nabízí svět: konzumismus, promiskuita, náboženská vlažnost atd. Hledejme u Boha a upřímně se ptejte při adoracích a hlavně hledejme odpověď. Nebojme se, jak o sobě říkal bratr Pavel ve svém svědectví v neděli v Předhradí, opustit to, co nás nenaplnňuje a jdeme na hlubinu. Co se duchovního povolání týče, trapisté říkají, že duchovní povolání je nejhlubší touha našeho srdce, kterou dokáže naplnit jen sám Ježíš a nikdy zcela jen člověk. Buďte vytrvalí v modlitbě a buďte normální, to stačí. Pak naleznete životního partnera, s nímž porostete ke svatosti, nebo najdete touhu po výlučném životě s Kristem.

Je něco, co bys chtěl vzkázat všem farníkům?

František Zloch: Všem bych poděkoval za jakoukoli podporu. Asi bych je povzbudil k hledání svého povolání a k podpoře všech, kteří ho hledají. Hlavně ale aby hledali Krista a šli za ním, všechno ostatní přijde k tomu.

Pavel Jelínek: Myslím, že je hodně důležité, když si člověk před Bohem na nic nehraje. On přišel kvůli hříšným, slabým a neschopným. Ale nemůže před ním obstát žádné pokrytectví. Možná proto dnes církev řeší tolik problémů - a to nejenom ve věci zneužívání.

Jan Pecháček: Farníkům bych chtěl nejprve poděkovat za modlitby za nás, bohoslovce a za své kněze - to nás drží při životě. Tam, kde lidé touží po Kristu a tedy i po službě kněží, tam je kněží dostatek a kněz tam prožívá naplnění smyslu svého povolání. Přejí vám, aby vaše společenství stále rostlo ve víře a v touze následovat Krista a přivádět k němu ostatní.

Jan Linhart

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

23. 6. - Slavnost Těla a Krve Páně – 7.30 – mše sv. a průvod z farního kostela do k. Božího Těla ve Skutči + adorace
23. 6. - 9.30 mše sv. a průvod v Předhradí
23. 6. - sbírka na Charitu + v 17.00 sv. smíření na faře ve Skutči
23. 6. - Farní den - Předhradí
28. 6. - 8.00 mše sv. ve Skutči na konci šk. roku pro gymnázium
30. 6. - pouť Holetín v 8.00
30. 6. - 11.00 – poutní mše sv. v Hluboké
30. 6. - 11.00 poutní mše sv. ve Lhotě
30. 6. - Tichá sbírka
5. 7. - pouť Mrákotín v 9.30
14. 7. - 11.00 poutní mše sv. ve Zhoři
21. 7. - nedělní mši v Rané slouží P. Ing. ThMgr. Vladimír Slámečka Ph.D. z Prahy
28. 7. - Raná - mše s biskupem Janem Vokálem a požehnání Komunitního centra
28. 7. - 3. 8. - Farní tábor v Komunitním centru Raná
28. 7. -15.00 poutní mše sv. u sv. Anny - Anenské údolí (Tichá sbírka ve Skutči a Předhradí)
15. 8. - 17:00 poutní mše sv. ve Skutči (farní kostel)
18. 8. - 8.00 posvícenská mše sv. ve Skutči (farní kostel)
25. 8. - ve Skutči a Předhradí Tichá sbírka a od 17.00 do 18:00 možnost sv. smíření na faře ve Skutči
26. 8. - 30. 8. ministranti na kolách „MiniLabská stezka“
28. 8. - 17.45 Ekonomická rada - fara Skuteč
29. 8. - 18.45 Ekonom a Past. rada farnosti v Předhradí
1. 9. - 8.00 dětská mše sv. s požehnáním do škol. roku ve Skutči (farní kostel)
1. 9. - 11.00 posv. mše sv. u křížku ve Žďárci
2. 9. - 8:00 mše sv. ve Skutči (farní kostel) - zahájení školního roku
4. 9. - 17.45 Pastor. rada - fara Skuteč
6. - 8. 9. - KC Raná setkání knihovníků
7. 9. - odpoledne na faře ve Skutči - Farní den
13. 9. - 17.45 Náboženství pro dospělé - fara Skuteč
15. 9. - sbírka na církevní školy
15. 9. - 11.00 mše sv. ve Skutíčku
15. 9. - 14.00 mše sv. v Mokřýšově
22. 9. - 8.00 poutní mše sv. ve Štěpánově
28. 9. - Svatováclavský ples ve Vojtěchově
29. 9. - 11.00 mše sv. v Lažanech, Tichá sbírka ve Skutči a Předhradí
29. 9. - 11.00 mše sv. v Radčicích, od 17.00 do 18.00 možnost sv. smíření na faře ve Skutči
10. 10. - vikariátní setkání kněží v KC Raná

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 23. června 2019 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz